

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 57167-01-18

תיק חיצוני:

בפני תובעים כבוד סגנית הנשיא דורית פיינשטיין פלוני

נגד

נתבעים

1. בראנץ תעשיות שיש בע"מ
2. מגדל חברה לביטוח בע"מ

פסק דין

1 לפני תביעה לפיצוי בגין נזקי גוף שאירעו לתובעים [REDACTED] בעת שעבד
2 אצל הנתבעת 1, חברת בראנץ תעשיות שיש בע"מ (להלן: "בראנץ" או "החברה").
3 הנתבעת 2, מגדל חברה לביטוח בע"מ (להלן: "מגדל") היא המבטחת של בראנץ.
4 העובדות בתמצית
5
6 1. [REDACTED] עבד אצל בראנץ כמוודד שיש החל מיוני 2015. עוד קודם לכן עבד
7 פנחסוב במדידות ובהתקנת שיש במקומות שונים ועל פי עדותו זה עיסוקו העיקרי בעשרים השנים
8 האחרונות, מאז עלה לארץ (ר' עמ' 4, ש' 19-20 לפרוטוקול). ביום 31.12.15 נשלח פנחסוב לבצע
9 מדידה במושב בית עריף. אין מחלוקת שהמדידה בוצעה בקומה השנייה של בית מגורים שהיה
10 בבניה והגישה אל הקומה השנייה הייתה באמצעות סולם ולא באמצעות מדרגות.
11 2. לגבי נסיבות התאונה אין מחלוקת שפנחסוב עלה בסולם בעקבות בעל הדירה, כשבדו
12 מכשיר מדידה השוקל בין 12 ל-15 ק"ג. כשסיים לבצע את המדידה ירד ראשון בסולם – כשמכשיר
13 המדידה עדיין בידו – ומסיבה כלשהי נפל אפיים ארצה כשהסולם ומכשיר המדידה נפלו עליו.
14 3. ממקום התאונה פונה פנחסוב באמבולנס לבית החולים אסף הרופא שם אובחן שבר בכתף
15 שמאל וידו הושמה במתלה. פנחסוב שוחרר מבית החולים עוד באותו היום.
16 4. פנחסוב נבדק על-ידי אורתופדים מומחים מטעמו ומטעם הנתבעות. שני המומחים מצאו
17 הגבלה בתנועות הכתף אך המומחה מטעמו של פנחסוב מצא הגבלה משמעותית יותר (ובהתאם לכך
18 העריך את נכותו הצמיחה של פנחסוב ב-25%) לעומת זו שנמצאה שנה וחצי מאוחר יותר בבדיקה
19 אצל המומחה מטעם הנתבעות (שהעריך נכות צמיחה של 15% בלבד). בסופו של דבר הסכימו
20 הצדדים להעמיד את הנכות הרפואית על 17% לצורך הדיון שלפני.
21 5. אין מחלוקת שנגרם לפנחסוב נזק אך הצדדים חלוקים ביניהם הן בשאלת האחריות ותאם
22 התורם והן בשאלת גובה הנזק. מטבע הדברים פנחסוב טוען שיש להטיל את מלוא האחריות
23 לתאונה על בראנץ בהיותה המעסיק שלו ומכיוון שנפגע כשפעל בשליחותה, ובראנץ טוענת להיעדר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 57167-01-18

תיק חיצוני:

- 1 אחריות מצידה ובכל מקרה לאשם תורם מכריע בנסיבות העניין. בראנץ סבורת שהיה על פנחסוב
2 להפעיל שיקול דעת, לסרב לשימוש בסולם, ולא לבצע את הבדיקה.
- 3 6. אשר לגובה הנזק – פנחסוב טוען שנגרמו לו נזקים בשווי של קרוב לשני מיליון ₪ ואילו
4 הנתבעות מעריכות את נזקיו של פנחסוב בכ-100,000 ₪ מהם יש לנכות את תקבולי המל"ל בסך של
5 כ-66,000 ₪.
6 זו, בקצרה, יריעת המחלוקת בתביעה שלפני.
- 7
8 דיון והכרעה
- 9 אפתח בשאלת האחריות ולאחר מכן אדון בגובה הנזק.
10 אחריותה של בראנץ לנזק שנגרם לפנחסוב
- 11 7. מכיוון שמדובר בתאונת עבודה הנחת היסוד היא שיש לדקדק יותר עם המעביד, כפי שנאמר
12 לא פעם בפסיקה: "מגמה שהשתרשה בהלכות שנקבעו בפסיקת בית המשפט הזה, היא, כי במקרה
13 שמדובר בתאונת עבודה, אשר בה נפגע עובד, יש לדקדק דווקא עם המעביד בכל הנוגע להטלת
14 האחריות לתאונה ולהקל במידה רבה עם העובד בייחוס רשלנותו, שגרמה או שתרמה לתאונה.
15 היסוד הרעיוני לקביעת הלכה זו הוא בכך, שהמעביד הינו זה המופקד על המפעל או על העבודה
16 שבמסגרתה מבצע העובד את המוטל עליו, ומתפקידו לדאוג שתנאי העבודה ושיטות העבודה יהיו
17 בטוחים, והעובד יודרך כראוי כיצד לבצע מלאכתו (ע"א 655/80 מפעלי קירור בצפון בע"מ נ' אסתר
18 מרציאנו פ"ד לו(2) 592, 603, להלן: "מפעלי קירור בצפון").
- 19 דברים ברוח דומה נאמרו גם בפסיקה מאוחרת יותר. כך למשל ב עא 7895/08 קלינה אליעזר ובניו
20 הנדסה תכנון וביצוע נ' מוחמד יאסין (31.8.11) נאמר: "ההלכה הנוהגת היא, כי מעביד חב חובת
21 זהירות מוגברת כלפי עובדיו. ביסוד הלכה זו ניצבת ההנחה שבידי המעביד נמצא הידע באשר
22 לסיכונים מוחשיים ופוטנציאליים במקום העבודה, וכן היכולת הממשית למנוע את אותם סיכונים.
23 לפיכך, בהשוואה לעובד, המעביד הוא "מונע הנזק הטוב והזול.
24 הצדקה אפשרית נוספת להטלת חובת זהירות מוגברת על המעביד היא העובדה שעל מעבידים
25 מוטלת אחריות מעין מוסרית להבטיח את שלום עובדיהם, בשים לב ליחסי הקרבה שבין עובד
26 למעביד, ובשים לב לפערי הידע בין שני הגורמים".
- 27 (ר' גם עא 663/88 יהודה שירזיאן נ' לבידי אשקלון בע"מ, פ"ד מז(3) 225; ת"א (מחוזי חיפה)
28 35966-09-19 פלוני נ' אלאנדלוס השקעות בע"מ (9.12.21)).
- 29 8. לצד זאת ראוי לציין שבפסק הדין בעניין מפעלי קירור בצפון הוסיף בית המשפט ואמר כי:
30 "עם זאת יש לבחון ולבדוק כל מקרה ועניין על-פי נסיבותיו, שמא חטא גם העובד ברשלנות של
31 ממש, אשר צריכה להילקח בחשבון, שעה שבאים לקבוע את חלוקת האחריות לתאונת עבודה. כבר
32 היו דברים מעולם, שחרף המגמה הבסיסית הנ"ל הוטלה על העובד אחריות כבדה משל המעביד. גם
33 לגישה זו יימצא אישור פסקי-דין, שניתנו במקרים המתאימים".

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 57167-01-18

תיק היצוני:

- 1 בעניינינו הגעתי למסקנה שיש להטיל את מלוא האחריות לנוזקיו של פנחסוב על בראנץ ואין לייחס
2 לפנחסוב אשם תורם.
3 רשלנותה של בראנץ
4 9. שיטת העבודה הנהוגה אצל בראנץ היא שנציגה מטעם החברה (הגב' גילת קפל, תיקרא
5 להלן: "גילת") מתאמת את המדידות מול הלקוחות והמודד אוסף בכל יום סידור עבודה עם רשימת
6 כתובות אליהן הוא נדרש לנסוע ולבצע שם מדידה לפני התקנת שיש אצל הלקוח. לבראנץ או למי
7 מטעמה אין ידיעה מוקדמת לגבי התנאים הפיזיים במקום העבודה אליו נשלח המודד, ובעיקר אין
8 לאיש מושג מה דרכי הגישה למקום המדידה והאם יש או אין מדרגות וגישה בטוחה ומסודרת
9 למקום. מבחינתה של בראנץ המודד הוא שאמור לבחון את דרכי הגישה למקום ההתקנה ולוודא
10 שיש גישה נוחה ומסודרת, שאם לא כן לא ניתן יהיה לספק ולהתקין את השיש.
11 10. בתצהיר טענה גילת "בעת תיאום מדידה אני שואלת את המזמין אם במקום מותקן/נמצא
12 כיור והאם הארונות מוצבים כבר במקום. אני לא צריכה לשאול אם האתר נגיש או לא כיוון שברור
13 לי שהוא נגיש".
14 עוד הסבירה גילת בתצהירה שהחברה מתחייבת לספק ללקוח את השיש בתוך 7 ימים מהמדידה.
15 לכן "ברור שלא יתכן שנעשה מדידה במקום ותוך 7 ימים נבוא עם שיש והמתקנים יטפסו על סולם
16 כשהם מחזיקים את השיש או ייכנסו לאתר בניה שאין בו מעקות ומדרגות".
17 לטענתה של בראנץ לא רק שהיא לא יכולה או צריכה לברר מה התנאים הפיזיים אצל הלקוח לפני
18 שהמודד נשלח לשם, אלא שהמודד הוא שאמור לבחון את התנאים הפיזיים כראשון מטעם החברה
19 שמגיע למקום ולדווח לחברה "אם בכלל זה רלוונטי לספק שיש בתוך 7 ימים או שאין נגישות
20 למקום".
21 11. וכך הסבירה גילת בעדותה:
22 (אני) לא בודקת אם יש גישה למקום כי ברור לי שיש גישה למקום. אני מתאמת שהארון מורכב, זה
23 מה שאני מתאמת. אם הארון מורכב ויש כיור, כל עוד לא מורכב ואין כיור אני לא באה למדידת...
24 ש... את לא שואלת אף פעם אם יש מדרגות או גישה או צריך לעלות במעלית, זה לא נשאל על ידך
25 אף פעם?
26 אני לא שואלת את זה, זה מה שעושה המודד, שרושם על המדידה איזה קומה, אם יש גישה או אין
27 גישה ומודד את גודל המעלית לדעת איך לחתוך את השיש, ואני לא כותבת אם יש מדרגות, אלא
28 המודד, וכך אנו יודעים מה קורה בהרכבה (עמ' 20, ש' 22-30).
29 12. בהמשך נשאלה גילת מה קורה במקרה שאין גישה טובה לספק את השיש למקום ההתקנה
30 ואמרה שבמקרים כאלה מתאמים מנוף ושהמודד אמור לבדוק אם צריך מנוף (עמ' 21, ש' 26-30).
31 וכשנשאלה גילת על ידי בית המשפט מה מצופה מהמודד לעשות במקרה כזה, האם עליו לבצע את
32 המדידה בכל זאת, השיבה גילת "המודד לא צריך את המנוף אלא המרכיב" (עמ' 22, ש' 12-7).
33 13. לא בכדי הארכתי כך בתיאור גרסתה של בראנץ ועדותה של גילת.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 57167-01-18

תיק חיצוני:

- 1 מגרסתה של בראנץ עצמה למדתי שבראנץ כלל לא התעניינה בתנאים הפיזיים ובדרכי
- 2 הגישה באתרים אליהם היא שולחת את עובדיה ושהעניין היחיד שיש לה בתנאים הפיזיים אצל
- 3 הלקוחות ובאפשרויות הגישה במקום הוא רק לצורך הבטחת האפשרות הטכנית של התקנת השיש
- 4 שכן אם אין גישה מסודרת למקום אין אפשרות לספק את השיש. גרסתה של בראנץ שכנעה אותי
- 5 לחלוטין שבראנץ כלל לא הטרידה עצמה בשאלת בטיחות העובדים ולא ראתה עצמה מחוייבת
- 6 לצפות מצבים מסוכנים אצל הלקוחות ולהדריך את העובדים בהתאם. בראנץ התעניינה רק בשאלה
- 7 האם ניתן או לא ניתן לספק את השיש ולבצע את ההתקנה אצל הלקוח.
- 8 15. זאת למרות שמעדותה של גילת עצמה למדתי שהחברה בהחלט צופה מצבים בהם אין גישה
- 9 מסודרת במקום ומבקשת לשמוע על כך מהמוודד כדי להיערך מראש לאפשרות לאספקת השיש
- 10 באמצעות מנוף.
- 11 16. בראנץ לא טענה בשום מקום שהדריכה את העובדים ואת פנחסוב בפרט מה עליהם לעשות
- 12 במקרה שאין גישה מסודרת ובטוחה אצל הלקוח. אדרבא, בראנץ מודה שלא מסרה שום הדרכה
- 13 בעניין אך לטענתה עבודת המוודד לא טומנת בחובה סיכונים כלל, בוודאי לא סיכונים מסוג של
- 14 נפילה מגובה, ולכן ממילא אין לה שום חובת להדריך את העובדים בעניין זה.
- 15 17. בסיכומים טענה בראנץ להרחבת חזית בנקודה זו של הדרכת העובדים ואמרה שפנחסוב לא
- 16 נתן לכך משקל של ממש בכתב התביעה, בתצהיר ובחקירה הנגדית. עוד טענה בראנץ שהיא כלל לא
- 17 צריכה לטעון או להוכיח שהדריכה את העובדים, היא רק מתגוננת מפני התביעה של פנחסוב ומשזה
- 18 לא נתן משקל של ממש לשאלת הדרכת העובדים ממילא היא לא צריכה להתגונן מפני טענה זו.
- 19 18. הטענה להרחבת חזית נדחית, כמובן, וחשוב בעיני להדגיש שהתנהלותה של בראנץ פועלת
- 20 לחובתה בנקודה זו. בראנץ היא שצריכה להתגונן מפני הטענה לרשלנות מצידה שגרמה לתאונה
- 21 ולנוזק שנגרם לפנחסוב. אם הייתה בראנץ מוכיחה שהדריכה את העובדים כראוי, שסיפקה להם
- 22 ציוד מגן, שביררה מה התנאים הפיזיים אצל הלקוחות ווידאה שחם בטוחים ולא מסכנים את
- 23 המוודד, או לחילופין שהדריכה את המוודד מה עליו לעשות במקרה שהגישה במקום מסכנת אותו –
- 24 הייתה זו הגנה טובה מפני טענת הרשלנות.
- 25 19. אך בראנץ לא רק שלא הוכיחה כל זאת אלא שהוכיחה בעצמה את ההיפך הגמור. כאמור
- 26 הוכח שעבודת המוודד חושפת אותו לסיכונים והסיכון של גישה לא בטוחה ונפילה מסולם הוא סיכון
- 27 סביר הנמצא בגדר מתחם הצפיות של בראנץ שדווקא מתעניינת בדרכי הגישה למקום וצופה
- 28 אפשרות של גישה לא נוחה, גם אם מהסיבות הלא נכונות.
- 29 20. עוד טענה בראנץ בסיכומים שפנחסוב כלל לא הוכיח את תביעתו ושיש לזקוף לחובתו את
- 30 העובדה שלא הזמין לעדות את הלקוח אצלו נפל שכן זה עד חיוני וחשוב שיכול לשפוך אור על
- 31 נסיבות התאונה. חשיבות מיוחדת מייחסת בראנץ בהקשר זה לעובדה שבסוף ישיבת ההוכחות
- 32 הפתיעה באת כוחו של פנחסוב עם הקלטה של הלקוח, מה שמעיד על כך שגרסתו של הלקוח בנוגע
- 33 לנסיבות קרות התאונה חשובה לפנחסוב ודרושה לו להוכחת התביעה. המסקנה המתחייבת
- 34 לשיטתה של בראנץ היא שפנחסוב לא הוכיח את תביעתו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 57167-01-18

תיק חיצוני:

- 1 21. אינני שותפה למסקנה הזו, אדרבא, מסקנתי הפוכה לחלוטין.
- 2 22. אין מחלוקת שפנחסוב נפל כשנשלח על ידי בראנץ לבצע מדידה במקום שהגישה אליו היא
- 3 באמצעות סולם בלבד. אין מחלוקת שבראנץ לא ידעה שאין גישה בטוחה במקום ושלא הדריכה את
- 4 פנחסוב מה עליו לעשות במקרה כזה ומגרסתה של בראנץ עצמה למדתי שהיא כלל לא חטרידה
- 5 עצמה בשאלה האם תנאי העבודה בטוחים למודד אם לאו. די לי בכך כדי לקבוע שבראנץ התרשלה
- 6 כלפי פנחסוב.
- 7 23. פנחסוב טוען שכשהוא הגיע למקום וגילה שהגישה היא באמצעות סולם הוא התקשר אל
- 8 גילת, יידע אותה על כך וזו הורתה לו לבצע את המדידה בכל זאת אך ביקשה שידגיש בפני חלקות
- 9 שלא ניתן יהיה לבצע את ההתקנה אם לא יהיו מדרגות מסודרות ושעליו לדאוג לגישה מסודרת עד
- 10 לביצוע החתקנה.
- 11 24. גילת אמנם לא זכרה את השיחה שפנחסוב טוען לה אך הכחישה בתוקף שהורתה לפנחסוב
- 12 לעלות בסולם ושוב הדגישה שאין זה סביר מכיוון שבמצב כזה בלאו הכי לא ניתן יהיה לספק את
- 13 השיש בתוך שבעה ימים ולכן סביר יותר להניח שאם פנחסוב אכן פנה אליה היא הייתה מורה לו
- 14 שלא לבצע את המדידה מכיוון שאין בה טעם בשלב זה.
- 15 25. בראנץ טוענת שיש להעדיף את גרסתה של גילת, שאינה בעלת דין, על פני גרסתו של פנחסוב
- 16 שהיא עדות בעל דין יחידה, וכפועל יוצא מכך לקבוע שפנחסוב לא הוכיח את תביעתו. גם טענה זו
- 17 של בראנץ נדחית.
- 18 26. מעבר לעובדה שגרסתה של גילת שוב מוכיחה ומלמדת על סדרי העדיפויות של בראנץ ועל
- 19 כך שהסיבה היחידה שלא לבצע את המדידה בנסיבות כאלה היא שלא ניתן יהיה להתקין את השיש
- 20 ולא החשש לשלומו ובטחונו של העובד, הרי שאני מוצאת שגרסתו של פנחסוב סבירה ביותר
- 21 ומתיישבת לחלוטין עם גרסתה של בראנץ ועם התנהלותה. כאמור גילת עצמה העידה שמתפקידו של
- 22 המודד ליידע את החברה לגבי דרכי הגישה למקום כדי להבטיח שניתן יהיה לספק את השיש. לכן
- 23 סביר בהחלט שכשפנחסוב ראה שהגישה היא באמצעות סולם הוא פנה מיד אל גילת ועדכן אותה
- 24 שזה המצב, כפי שמצופה ממנו לעשות. ודוק – אני מניחה שפנחסוב לא פנה והתריע על הסכנה
- 25 הבטיחותית שבדבר וסיבת הפניה הייתה רק כדי לוודא שיש טעם לבצע את המדידה בתנאים האלה.
- 26 בנסיבות העניין בהחלט סביר בעיני שגילת הורתה לבצע את המדידה בכל מקרה (ובכלל לא נתנה
- 27 דעתה לשאלה האם הטיפוס בסולם מסכן את פנחסוב אם לאו) אך הבחירה שיש להדגיש בפני
- 28 חלקו שבטרים ביצוע החתקנה עליו לדאוג למדרגות. הדבר נועד לפתור את בראנץ מאחריות
- 29 להתקנה בתוך שבעה ימים אם לא יהיו מדרגות במקום. גרסתו של פנחסוב סבירה, הגיונית ביותר
- 30 ומתיישבת לחלוטין עם שיטת העבודה של בראנץ וסדרי העדיפויות שלה שנלמדו מפיה של גילת.
- 31 27. יש לציין שתפקידה של גילת מסתכם בתיאום בין החברה ללקוחות, היא בוודאי לא
- 32 אחראית להדריך את העובדים ולתת להם הנחיות בנוגע לביצוע העבודה או נהלי הבטיחות. העובדה
- 33 שבראנץ בחרה להעיד רק את גילת, שלא יכולה להעיד על נחלי העבודה והבטיחות של החברה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 57167-01-18

תיק חיצוני:

- 1 ושעדותה רק לימדה על חוסר העניין של החברה בהשפעת התנאים הפיזיים אצל חלקו על בטיחות
2 העובדים פועלת גם היא לחובתה של בראנץ.
3 היעדר אשם תורם
- 4 28. בראנץ טוענת שיש לייחס לפנחסוב אשם תורם משתי סיבות: האחת – היה עליו להפעיל
5 שיקול דעת ולסרב לבצע את ההתקנה בתנאים האלה; השנייה – שימוש רשלני בסולם. בראנץ טוענת
6 שפנחסוב נפגע כשירד בסולם עם הפנים כלפי חוץ וזה מה שגרם לנפילה. מנין לבראנץ שכך אירעה
7 התאונה? גילת טענה בתצהיר שכך סיפר לה פנחסוב זמן מה לאחר התאונה.
- 8 29. פנחסוב טוען מנגד שהוא חשש למקום עבודתו ולא היה יכול לסרב לבצע את המדידה "רק"
9 משום שאין מדרגות, כאשר יש סולם ויש אפשרות טכנית לבצע את המדידה. פנחסוב אף טען שעבד
10 בעבר אצל בראנץ (אין על כך מחלוקת) ופוטר בשל כך שלא הסכים לבצע עבודה במקום שלא היו בו
11 מדרגות. אשר לטענה בנוגע לאופן השימוש בסולם – פנחסוב טוען שהוא ירד ראשון בסולם כך שלא
12 היה מי שיחזיק את הסולם וייצב אותו עבורו ושנפל מיד כשהניח את הרגל והחל בירידה.
- 13 30. אני מקבלת את גרסתו של פנחסוב ודוחה את זו של בראנץ. פנחסוב ציין בעדותו שבאותו
14 הזמן הוא טיפל באמו החולה, שהייתה כרותת רגליים וחוא ואחיו סעדו ופרנסו אותה. בנסיבות
15 העניין השתכנעתי שהמחויבות לאמו החולה אכן גרמה לפנחסוב לחשוש למקום עבודתו. בהמשך,
16 במסגרת הדיון בגובה הנזק, אתייחס למוסר העבודה של פנחסוב ולתנודתיות שהוכיח במקומות
17 עבודה. כעת רק אומר שדווקא דפוס התנהגות זה של פנחסוב שלא היסס בעבר לנדוד בין מקומות
18 עבודה ולהתפטר כשהתנאים לא היו נוחים לו, חיזק אצלי את האמון והרושם שבנסיבות האישיות
19 שנוצרו לא יכול היה פנחסוב להסתכן ולאבד את פרנסתו.
- 20 31. בנסיבות אלה, ובהיעדר הדרכה מצידה של בראנץ כיצד עליו לנהוג במקרים כאלה, אין זה
21 בלתי סביר בעיני שפנחסוב השתמש בסולם. אין מדובר בטיפוס באמצעים מאולתרים או בנטילת
22 סיכון שאינו סביר מבחינתו של פנחסוב כעובד הנדרש לבצע את עבודתו.
- 23 32. אני מוצאת לנכון לציין שהטענה שפנחסוב כבר פוטר בעבר על ידי בראנץ בשל כך שסירב
24 לבצע עבודה בתנאים דומים לא הוכחה ונטענה כבדרך אגב במהלך החקירה הנגדית (עמ' 2, שי-9
25 11), אך מאידך היא גם לא התבררה כראוי ובא כוחה של בראנץ לא התעכב עליה. בכל מקרה, גם
26 בהנחה שמדובר בהגומה בעלמא, אין בכך כדי לשנות את מסקנתי שפנחסוב חשש למקום עבודתו
27 ולכן חשש לסרב לבצע את שהוטל עליו.
- 28 33. לכן אינני מוצאת לנכון לייחס לפנחסוב אשם תורם בשל עצם השימוש בסולם.
- 29 34. כך גם אינני מוצאת לייחס אשם תורם בשל אופן השימוש בסולם. טענתה של בראנץ לירידה
30 בסולם עם הפנים כלפי מטה לא הוכחה ובראנץ לא הזמינה לעדות את חלקו אף שהוא היה יכול
31 לשפוך אור על נסיבות התאונה. בכל מקרה, גם אם הייתה מוכחת לא הייתי מוצאת לייחס לפנחסוב
32 אשם תורם בשל כך. אם אמנם השתמש פנחסוב בסולם שימוש רשלני וכושל, הרי שהאחריות לכך
33 רובצת לפתחה של בראנץ שלא הדריכה את עובדיה ואף לא רואה עצמה אחראית ומחויבת לספק
34 לעובדים הדרכה כלשהי.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 57167-01-18

תיק חיצוני:

- 1 סיכום שאלת האחריות
- 2 35. בראנץ התרשלה כלפי פנחסוב כשלא התעניינה כלל בסיכונים האפשריים אצל הלקוחות
- 3 אליהם הוא נשלח מטעמה ולא סיפקה הדרכה כלשהי בנוגע לבטיחות בעבודה. פנחסוב ביצע את
- 4 שהוטל עליו והפעיל שיקול דעת בצורה סבירה בנסיבות העניין, בהתחשב בפערי הידע והכוח שבינו
- 5 לבין המעביד ולחשש המובנה למקום העבודה ועל כן אין לייחס לו אשם תורם.
- 6 גובה הנזק
- 7 36. ממקום התאונה פונה פנחסוב באמבולנס אל בית החולים אסף הרופא שם עבר סדרת
- 8 בדיקות וצילומים ואובחן שבר עם תזוזה קלה של הגבשושית הגדולה בכתף שמאל והוא שוחרר
- 9 לביתו כשידו נתונה במתלה.
- 10 בתמשך טופל בפיזיותרפיה והידרותפיה.
- 11 מומחה מטעמו של פנחסוב העריך את נכותו הצמיתה ב-25% בגין הגבלת התנועות במפרק הכתף.
- 12 מומחה מטעם הנתבעות מצא אף הוא הגבלה בתנועות מפרק הכתף, אם כי קלה יותר, והעריך
- 13 שהנכות הצמיתה היא בגובה 15% בלבד.
- 14 כאמור הצדדים הסכימו להעמיד את הנכות הרפואית הצמיתה על 17% לצורך הדיון שלפני.
- 15 הפסדי שכר לעבר
- 16 37. אשר לבסיס השכר – מתלושי השכר עולה שלפני התאונה השתכר פנחסוב אצל בראנץ שכר
- 17 חודשי ממוצע של 8,334 ₪ (ברוטו). סכום זה כשהוא משוערך להיום עומד על 8,762 ₪.
- 18 38. פנחסוב טוען שלא עבד במשך תשעה חודשים שאחרי התאונה וזאת כתוצאה מהפגיעה.
- 19 בראנץ כמעט ולא תולקת על כך ומסכימה שפנחסוב לא עבד במשך שמונה חודשים. אין מחלוקת
- 20 שבספטמבר 2016 החל פנחסוב לעבוד אצל מעסיק אחר בשם רפליקה. בתלוש השכר שהוציאה
- 21 רפליקה ציין תאריך תחילת עבודה ב-1.9.16. לא ברור מתי סיים פנחסוב את העסקתו אצל בראנץ
- 22 אך אני קובעת שלא היה זה לפני יולי 2016 ואני למדה זאת מאישור שהוציאה בראנץ (שהופנה י"לכל
- 23 מאן דבעי) לפיו פנחסוב לא חזר לעבודה מאז התאונה הנדונה. אישור זה אמנם לא נושא תאריך אך
- 24 נראה שהוא נשלח בפקס ב-3.7.16. ועל כן אני מניחה שהוא הוצא פחות או יותר בתחילת יולי 2016.
- 25 אני למדה מכך שנכון למועד הוצאת האישור פנחסוב עדיין הועסק אצל בראנץ (אף כי לא עבד בפועל
- 26 בשל התאונה). בנסיבות אלה אני קובעת שפנחסוב לא עבד במשך שמונה חודשים, מינואר ועד
- 27 אוגוסט 2016.
- 28 39. על כן אני קובעת שיש לפצות את פנחסוב בסך של 70,100 ₪ עבור שמונה חודשים בהם לא
- 29 עבד אחרי התאונה ובעקבותיה.
- 30 40. אשר ליתר התקופת, פנחסוב טוען שיש לפצות אותו בהפסד שכר של 25.5% - גובה הנכות
- 31 התפקודית שטוען לה – משכר של כ-8,800 ₪ (בסיס השכר מלפני התאונה). עוד טוען פנחסוב שבשל
- 32 התאונה והנכות לא הצליח להתמיד באף עבודה ושהנכות לא מאפשרת לו לעבוד שעות ארוכות ומאז
- 33 התאונה הוא נודד ועובר בין מעסיקים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 57167-01-18

תיק הייצוגי:

- 1 41. אינני מקבלת את טענותיו של פנחסוב, לא לגבי עצם הנזק לעבר, לא לגבי גובה הנזק ולא
2 לגבי הקשר שבין התאונה לתנודתיות התעסוקתית שלו. טענתו של פנחסוב לא מביאה בחשבון כלל
3 את העובדות כפי שתן עולות מראיותיו שלו עצמו. כידוע נזק לעבר הוא נזק מיוחד הטעון הוכחה.
4 42. פנחסוב אמנם הפגין תנודתיות רבה בשכר ובתעסוקה מאז התאונה ועד היום:
5 ברפליקה השתכר פנחסוב כ-9,000 ₪ (ברוטו) לחודש. פנחסוב טוען שהוא עסק שם במדידות אך בשל
6 מוגבלותו הוצמד לו עוזר שילוה אותה ויעזור לו בנשיאת כלים, הפצים, מכשירי מדידה וכד' ובסופו
7 של דבר פוטר מרפליקה במאי 2017 בשל הנכות שנגרמה לו בתאונה הנדונה; ביולי 2017 החל
8 פנחסוב לעבוד אצל מעסיק אחר, "ליה סטון", שם עבד עד לחודש פברואר 2018 והשתכר כ-6,400 ₪
9 (ברוטו) בחודש, באפריל 2018 החל לעבוד אצל מעסיק אחר שם השתכר כ-8,800 ₪ (ברוטו) וסיים
10 את עבודתו שם ביולי 2018; לא ראיתי נתוני שכר לתקופה שאחרי יולי 2018. בתצהיר ובסיכומים
11 טען פנחסוב שבמאי 2019 החל לעבוד אצל מעסיק אחר בהובלת סחורה (ולא בתפקידו כמודד), לא
12 ברור מה שכרו שם ואני מניחה לחובתו של פנחסוב שאם היה מציג את תלושי השכר מהמעסיק
13 הנוכחי הם היו מלמדים על השבחת השכר ולא על פגיעה בו.
14 43. נראה שמאז התאונה אכן החליף פנחסוב מעסיקים ולא הצליח להתמיד אצל מעסיק אחד
15 תקופה ארוכה. אך אני סבורה שתנודתיות זו לא קשורה לתאונה אלא לאופי התעסוקתי של פנחסוב,
16 כפי שהוכח עוד לפני קרות התאונה ובלי קשר אליה.
17 44. פנחסוב, כאמור, עסק בעבודות שיש מאז עלה לארץ. בתחילה היה מתקין שיש (ואפילו
18 הועסק בתפקיד זה אצל בארץ) אך לאחר שהתגלתה אצלו מחלת ריאות המושפעת מחשיפה
19 לשבבים ונתזים (סיליקוזיס) חדל מעיסוקו כמתקין והיה למודד.
20 45. עברו התעסוקתי של פנחסוב מעיד על תנודתיות רבה ועל תחלופת מעסיקים מעת לעת.
21 בחקירתו נשאל פנחסוב בנוגע לתחלופה הגבוהה של מקומות עבודה וכשנשאל בנוגע לאחד
22 המעסיקים מדוע עבד אצלו ארבעה חודשים בלבד פנחסוב השיב "כי הוא נתן לי שעות ושבתות, אני
23 לא עובד בשבתות" (עמ' 2, שי' 33); כך גם בנוגע למעסיק אחר כשנשאל למה לא המשיך לעבוד אצלו
24 הסביר "כי לא היה מתאים לי גם כספית וגם זמנית. היו נותנים עבודות כאילו התחתנת עם העבודה
25 והיית צריך לעשות הרבה שעות. זה היה לי קשה וגם לנהוג הרבה באוטו וזה קשה לי קצת" (עמ' 3,
26 שי' 21-22); ממעסיק נוסף נפרד פנחסוב כי ראה שהוא לא משלם משכורת לעובדים וחשש שלא יקבל
27 שכר (עמ' 3, שי' 26); ופעם עזב פנחסוב את עבודתו כי רבנו איתו בגלל הכסף ושעות. היה נותן לי
28 הרבה שעות לעבוד, התחלתי איתו 7-8 שעות והחל לתת לי 15-12 שעות וגם שבתות. אני לא עובד
29 שבתות בכלל; כך גם במקרה אחר ממנו התפטר הסביר פנחסוב: "הכל היה בסדר בהתחלה ושוב
30 פעם הזמנים והשעות לא התאימו לי" (עמ' 4, שי' 10).
31 46. מעדותו של פנחסוב השתכנעתי שפנחסוב מעולם לא הסתגל לעבודה הדורשת שעות ארוכות,
32 בלי כל קשר לתאונה, ובמשך שנים החליף מקומות עבודה רק (או בעיקר) משום ששעות העבודה לא
33 היו נוחות לו. לכן אינני יכולה לקבל שבעקבות התאונה לא יכול היה לעבוד שעות ארוכות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 57167-01-18

תיק חיצוני:

- 1 47. אדרבא, אני מאמינה לפנחסוב שהסיבה בגללה נדד בין מקומות עבודה אחרי התאונה היא
2 ששעות העבודה לא התאימו לו, בדיוק כפי שהיה גם לפני התאונה ובלו קשר אליה. אני לא מקבלת
3 שהנכות היא זו שהקשתה עליו לעבוד בשעות העבודה שנדרשו ממנו.
- 4 48. אשר לגובה השכר שהשתכר פנחסוב אחרי התאונה, נראה שרוב הזמן שכרו לא נפל מכפי
5 שהיה לפני התאונה, ובחלק מהזמן, כשעבד אצל רפליקה, שהיא המעסיק הראשון מיד לאחר שובו
6 לעבודה אף היה גבוה יותר (אם כי לא בהרבה).
- 7 49. לצד זאת לא נעלמה מעיני העובדה שבחלק אחר מהזמן (במשך שמונה חודשים בהם עבד
8 אצל "ליה סטון") שכרו של פנחסוב עמד על כ- 6,400 ₪ בלבד, שהם כ-2,000 ₪ פחות מכפי שהשתכר
9 לפני התאונה. כאמור לא הוכח כי ההפחתה בשכר אצל מעסיק זה נבעה מהתאונה או מהצורך
10 להעסיק עובד נוסף לנשיאת החפצים כפי שטען פנחסוב. על כן אני קובעת כי הפסדי השכר לעבר הם
11 70,100 ₪.
- 12 אובדן כושר השתכרות ופנסיה
- 13 50. פנחסוב העמיד את בסיס השכר לעתיד על 8,778 ₪, בהתאם לבסיס השכר שהוכח בעבר
14 מלפני התאונה. לצד זאת אינני מקבלת את הנחת היסוד של פנחסוב שהנכות התפקודית גבוהה
15 מהנכות הרפואית שהוסכם לגביה (17%). לא הובאו בפני ראיות בנוגע לאתגרים התפקודיים של
16 פנחסוב. הפגיעה היא אמנם אורתופדית ולא קלה במיוחד, אך מנגד מדובר בפגיעה בכתף שמאל
17 שאף אם הייתה זו ידו דומיננטית לא התרשמתי שבנסיבותיו של פנחסוב הפגיעה התפקודית גבוהה
18 עד כדי שיש לסטות מהחזקה הידועה הגורסת שבהיעדר ראיה אחרת הנכות התפקודית היא כגובה
19 הנכות הרפואית.
- 20 51. אדרבא, בהיעדר ראיות בנוגע לשכרו העדכני של פנחסוב, ולאור החזקה הידועה בדבר
21 הימנעות מהבאת ראיות, אני מניחה שלו הציג פנחסוב ראיות בנוגע לשכרו העדכני הן לא היו
22 תומכות בטענה לפגיעה תפקודית העולה על הנכות הרפואית.
- 23 52. בבחינת ראש הנוק של אובדן כושר השתכרות אני מוצאת להביא בחשבון מחד את גילו של
24 פנחסוב (בן 53) ואת העובדה שלפניו עוד 14 שנות עבודה עד לגיל הפרישה, את הניסיון התעסוקתי
25 של פנחסוב המוגבל לתחום המסוים של עבודות שיש, ואת העובדה שמדובר בנכות אורתופדית ביד
26 שיש לה משמעות תפקודית בפרט על עבודות הכרוכות בעבודה פיזי; ומאידך אני מתחשבת בכך שעל
27 פי עדותו של פנחסוב הוא עסק ועוסק גם במכירת שיש, עבודה שלא מצריכה מאמץ פיזי מיוחד;
28 ההיסטוריה התעסוקתית של פנחסוב המעידה על תגודתיות בשכר בלי על קשר לנכות כלשהי;
29 הימנעותו של פנחסוב מהבאת ראיות עדכניות בנוגע לשכרו ולאופי עבודתו הנוכחית מה שמביא
30 אותי להניח שככל הנראה נכון להיום הפגיעה התפקודית לא משמעותית (אם בכלל).
- 31 53. לאור כל האמור אני קובעת שיש לפצות את פנחסוב ב 140,000 ₪ כנגזרת מתחשיב
32 אקטוארי שהם שני שלישי מתחשיב אקטוארי מלא. בהתאם לכך אני קובעת שיש לפצות את פנחסוב
33 ב-17,500 ₪ בגין הפסדי פנסיה (12.5% מאובדן כושר השתכרות כפי שקבעתי לעיל).
- 34 עזרה לעבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 57167-01-18

תיק חיצוני:

- 1 54. פנחסוב סבל ממגבלה משמעותית לפחות במשך 90 ימים במהלכם שהה באי כושר מלא
2 בהתאם לאישורי המחלה שהציג ואני מניחה שבתקופה זו הוא נזקק לעזרה מוגברת המצדיקה
3 פיצוי.
- 4 55. לצד זאת יש להביא בחשבון את העובדה שפנחסוב התגורר בתקופה הרלוונטית עם אמו
5 הסייעודית ועם אחיו ואחותו שממילא סעדו את האם החולה ודאגו לבשל ולנקות ולתחזק את הבית.
6 בעדותה אמרה אחותו של פנחסוב שתפקידו של פנחסוב במארג המשפחתי היה בעיקר לפרנס ולדאוג
7 לכסף, פנחסוב פחות לקח חלק בעבודות הבית בלאו הכי (ר' עמ' 14 ש' 1-14). בניסיונות אלה אני
8 דוחה את טענתו של פנחסוב שהאדיר את תפקידו ואת חלקו בטיפול במשק הבית שכן התרשמתי
9 שבלי כל קשר לתאונה אחותו של פנחסוב היא שדאגה לכך ועל כן מרגע שפנחסוב החלים וחזר
10 לתפקד (גם אם באופן מוגבל מבעבר) לא נזקק עוד לעזרה מוגברת מעבר לזו שקיבל מאחיו ואחותו
11 בלי כל קשר לתאונה.
- 12 56. על כן אני קובעת שיש לפצות את פנחסוב בסכום גלובאלי של 5,500 ₪ עבור שלושה חודשים
13 בהם היה באי כושר מלא.
14 עזרה לעתיד
- 15 57. פנחסוב טוען שהוא מוגבל בנשיאת משאות בשל הנכות. טענה זו מקובלת עלי ונראית לי
16 תוצאה מסתברת של הנכות בכתף שמאל.
- 17 58. פנחסוב אמנם חי עם אחיו ואחותו אך בהיותו גרוש המטופל בילד, ובחינתן שהאם
18 הסייעודית הלכה לעולמה זה מכבר, יתכן שבעתיד אם וכאשר יבחר או יאלץ פנחסוב לחיות בגפו הוא
19 יזדקק לעזרה מוגברת המוגבלת לטעמי בעיקר לעזרה בנשיאת משאות כבדים. על כן אני קובעת שיש
20 לפצות את פנחסוב בסכום גלובאלי של 10,000 ₪
21 הוצאות רפואיות והוצאות נסיעה לעבר
- 22 59. כידוע זהו נזק מיוחד הטעון הוכחה. ראוי לציין שפנחסוב הפריד בין הנזק של הוצאות
23 רפואיות לנזק של הוצאות נסיעה, אך לא ראה לנכון להפריד בין ראש הנזק של הוצאות
24 (רפואיות/נסיעה) לעבר לראש הנזק של הוצאות בעתיד והסתפק בטענה הכללית שנוזק ויזדקק
25 לחוצאות תוך הפניה לפסיקה שהכירה במקרים אחרים בראש נזק זה ופסקה בו פיצוי.
- 26 60. הפניה לפסיקה לא יכולה להחליף ראיה. אינני רואה בעין יפה את הפרקטיקה הנוהגת
27 לכלול סכומים גלובליים גם במקרים בהם ניתן וצריך להוכיח נזק בראיות של ממש. במקרה זה
28 פנחסוב אפילו לא טרח להעריך את הנזק לעבר באופן גלובאלי והסתפק בזריקת מספר שכולל
29 הערכה לא ברורה לעבר ולעתיד גם יחד. אפילו השיקולים העומדים בבסיס ההערכה לא פורטו ולא
30 ברור על סמך מה הגיע פנחסוב דווקא לסכום שציין. נראה שפנחסוב ביקש שבית המשפט יסתפק
31 בהשוואה לפסיקה הכמעט אקראית אליה הפנה ויתרשם מצניעותו הרבה לעומת הסכומים שנפסקו
32 (שם). פנחסוב גם לא טרח להתייחס או להפנות לראיות שהוא עצמו הגיש ולבסס עליהן את הערכתו.
33 61. מראיותיו של פנחסוב עולה שהוא הופנה לרכישת מתלה ליד בסמוך לתאונה וכן ביקר אצל
34 רופאים וטופל בפיזיותרפיה תקופת ממושכת.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 57167-01-18

תיק חיצוני:

- 1 פנחסוב הציג בליל של קבלות שסכומן נמוך ביותר (כמה שקלים בכל פעם עבור נסיעה
2 באוטובוס) ובכל מקרה קשה להצביע על קשר בין קבלות אלו לבין הטיפולים שקיבל. פנחסוב אפילו
3 לא טרח לשדך קבלת נסיעה למסמך טיפול שהציג כדי שניתן יהיה אולי להסיק קשר בין ההוצאה
4 לתאונה ולנכות.
- 5 63. למרות זאת ומכיוון שמכל מקום הוכח שפנחסוב ביקר במרפאות ובמכוניס אני מניחה
6 שהוא נזקק להוצאות נסיעה לשם כך. כמו-כן אני מניחה שפנחסוב נשא בעלות ההשתתפות העצמית
7 בקופת החולים ואף נזקק לרכישת אביזרים רפואיים ומשככי כאבים.
8 על כן אני פוסקת פיצוי גלובאלי בסך 1,500 ₪ בראש נזק זה.
9 הוצאות לעתיד
- 10 לא ראיתי בשום מקום שצוין צורך בטיפול כלשהו בעתיד. גם המומחה מטעמו של פנחסוב לא טען
11 שיש צורך כזה וגם במסמכי קופת החולים שהציג פנחסוב לא ראיתי שצוין צורך כזה. מראיותיו של
12 פנחסוב עולה שטיפולי הפיזיותרפיה בוצעו בשנת 2016, לא ראיתי שנאזו ביצע פנחסוב טיפולים
13 נוספים. אני רואה בכך ראייה לכך שמצבו של פנחסוב התייצב ולא מצריך טיפול נוסף. בנסיבות אלה
14 לא הוכח ראש הנזק של הוצאות לעתיד ואין לפסוק פיצוי.
15 כאב וסבל
- 16 התובע נפגע כשנפל מגובה, לעיני זרים, תוך כדי ביצוע תפקידו. פונה לבית חולים, סבל כאבים,
17 טיפולים, תקופת שיקום והחלמה ממושכת. עד חיום סובל התובע ממגבלה גופנית שתלווה אותו
18 לשארית חייו. כל אלה נשקלים לחומרה בהערכת הפיצוי הנכון בראש הנזק של כאב וסבל.
19 לצד זאת אני מוצאת לשקול גם את העובדה שהתאונה בהחלט הייתה יכולה להסתיים אחרת, בנזק
20 חמור הרבה יותר. למקרא נסיבות התאונה לא יכולתי להתעלם מתחושת היינס" שאפפה את סיפור
21 המקרה. אני סבורה שתחושה זו ממתיקה במעט את הגלולה המרה ומקלה במעט על הסבל.
22 על כן אני פוסקת פיצוי בסך 80,000 ₪ בראש הנזק של כאב וסבל
23 סוף דבר
- 24 התביעה מתקבלת. פנחסוב נפגע כשפעל בשליחותה של בראנץ ובראנץ תתרשלה והפרה את חובת
25 הזהירות שלה כלפיו וברשלנותה גרמה לפנחסוב נזקים חמורים.
26
- 27 לצד זאת, אינני מקבלת במלואן את טענותיו של פנחסוב לעניין גובה הנזק.
28
- 29 אני קובעת שעל בראנץ לפצות את פנחסוב בסך של 324,600 ₪ בגין כל נזקיו. מסכום זה יש לנכות
30 סך של 66,000 ₪ ששולמו לו על ידי ביטוח לאומי.
31
32

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 57167-01-18

תיק חיצוני:

1 כמו כן על בראנץ להשיב לפנחסוב הוצאות משפט שהוציא בסך 3,226 ₪ (2,500 ₪ עבור חוות דעת
2 רפואית ו-726 ₪ עבור אגרת בית משפט). הנתבעת תישא גם בשכר טרחתו של בא כוח התובע
3 בשיעור של 20% מגובה הנזק הכולל, וזאת כולל מע"מ.

4

5

6

ניתן היום, כ"ה אייר תשפ"ב, 26 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

7

ד. פינטיין

8

דורית פיינשטיין, סגנית נשיא

9

10

11